

av publikvrålet och drog vidare. Sedan var det fråga om en defilerings i mål.
JAG HADE KOMMIT RUNT!
 Nu skulle "mackan" ta över. Bensinpåfyllning, reparation av bakbroms m.m. och han startade.
 Tyvärr fick han bryta efter ca 20 min då lamporn trillade loss. Troligen hade fartvinden frestat på fästena för mycket tidigare under tävlingen. Nu gjorde nog inte detta så mycket för vi hade förmodligen inte fått någon framskjuten placering ändå. Det viktigaste var att jag tog mig runt.
 Senare på kvällen uppdagas den hemska sanningen. "Kniven" slog mig med sju (7) sekunder. Här har jag slitit i 1 timma och 28 minuter och han slår mig med 7 sekunder.
 Det är givetvis bara att gratulera "Kniven" till "segern", och jag har redan utmanat honom till nästa år.
 "Kniven" hade också gjort vissa intressanta erfarenheter, bl.a att det inte går att spotta i en intergral hjälm.
 Det är ändå med en viss tillfredsställelse jag ändå konstaterar att utav alla som kom i mål (ca 100 st) var det faktiskt 7 st som hade mer tid än jag.
 Som sammanfattning kan jag säga att jag fortfarande inte är avskräckt, utan kan rekommendera att andra skall prova på, men planera inte in några aktiviteter dagen efter som innebär yviga kroppsövelser.

Tine

RALLYKVÄLL

MED

OLA STRÖMBERG, NORA MK.

MÅNDAGEN DEN 17 MARS KL: 19.00 OBS ! tiden
 CENTRUMHUSET, GÖTENE.

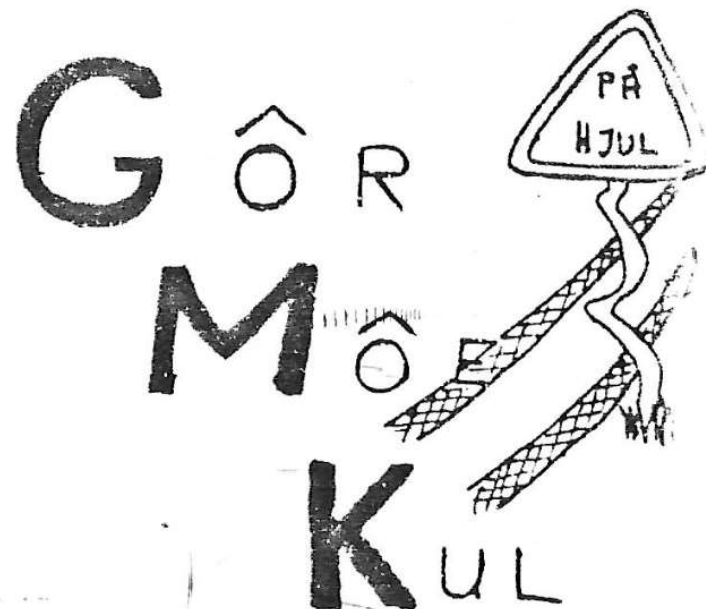
FÖRENINGSS-
 BREV
B

NR:1
 1986

I redaktionen:

Tore Bigsten
 Rolf Gårdh,
 Gustav "Basen" Larsson
 KLUBBTIDNING FÖR GÖTENE MOTOKLUBB

KALLELSE TILL MÅNADSMÖTEN

Måndagen den 17 feburari kl. 19.30 i klubblokalen,

Måndagen den 17 mars kl. 19.00, Rallyträff med,

Ola Strömberg i Centrumhuset, Götene.

Måndagen den 21 april kl. 19.30 i klubblokalen.

NYBÖRJARKURS I BIL- O.

Vi startar nybörjar kurs i Bil-O, torsdagen den 20 feb. kl. 19.00, är Du intresserad ring Sven Pettersson, tel: 0511 / 595 63 så får Du veta mera.

FOLKRACE.

Söndagen den 14 april arrangerar vi Folkrace i Brännebrona, vi behöver funktionärer hoppas att Du ställer upp.

ADRESSÄNDRINGAR:

Om Du byter adress kontakta vår matrikelskötare: OBS ! NY, Eva Karlsson, tel: 0511 - 596 32.

FRÅN ÅRSMÖTET KAN MEDDELAS FÖLJANDE:

Mötet beslutade att startbidrag och resultatpremier, samt licensbidrag för 1985, kommer att utbetalas den 25 feb, på postgiro.

Mötet beslutade även att samma regler och summor skall gälla även under 1986.

Vi har fått en ny ordförare: Börje Fröberg, och som ny v. ordf. Ulf Gustavsson,

Att vi även under 1986 arrangerar "De äldres utfärd" beslutades.

Mötet beslutade även att ändra stadgarna för sista dag som årsavgiften skall vara betald: NYTT datym är 1 septmber. Medlem som inte betalt före detta datum kommer att utslutas ur klubben.

GÖTENE MK styrelsen

O- trevligt.

Det är nu dags att sammanfatta 1985 års tävlingsverksamhet. Som vanligt var Götene MK bästa laget i distriktet, jag har räknat på vilken gång i ordningen. Detta innebär givetvis att pressen ökar på oss att vinna även detta år.

Om vi ser tillbaka på 1985 så är det inte bara tävlingsresultaten som är värda att minnas, utan även att vi arrangerat årets enda SM-tävling vilken fick mycket fin kritik.

Resultat:	Placering i	V.O.S.	S.O.S
A-förare:	Rolf Ovemyr	3	1
A-kartl :	Lennart Sandstedt	2	1
B-förare:	Sven Pettersson	3	1
	Kenth Andersson	5	3
	Sven Jansson	10	5
B-kartl :-	Jonny Claesson	4	1
	Ingemar Karlsson	6	3
	Tore Bigsten	10	6
C-förare:	Roger Hallenborg	6	5
	Uno Matsson	8	9
	Lennart Nilsson	12	12
	Helena Andersson	14	13
C-kartl :	Kurt Borg	8	5
	Peter Andersson	11	12
	Kjell Andersson	15	13
D-förare:	Kay Nilsson	7	7
	Morgan Ahlén	8	5
	Anders Johansson	11	9
D-kartl :	Johan Ahlström	6	3
	Magnus Gustavsson	7	7
	Tommy Johansson	11	9

MASKERAD

Minns du våren - öttifvra ???
då vi Holmestad bygdegård hyra,
vi klädde ut oss till alla möjliga slags figurer,
och bar oss åt som andra småfigurer
där fanns fina damer i hatt och krus,
ja vi hade "skitkul" och dansade till Linderz brus.

Nu gör vi om det igen
du sviker väl inte min vän?

Den 19 april nu i år

färden till Holmestads bygdegård går
Vi dansar och myser till Linderz orkester
Kanske du har en gammal hatt som är av manchester

En liten femtilapp det kostar denna gång
och något att förtära under lördagskvällens sång.

Halvåtta orkestern spelar upp
Vad säjs om jag klär ut mej till tupp?

Biljetten kan du köpa av

Ulla, Ing-Marie, "Maggie" eller Carina
oh duuu... ???

- Kom med denna kväll och stå inte där och grina.

KNYTKALAS

Götene Folkets Park

Fredagen den 7/3 kl. 1930

Dans till TONFIXARNA

Pris: 50:-

Biljetter säljes av:

Roland Benzryd - Anders Pedersen

"Maggie" Andersson - Ann Karlsson

Christer Ingsein

Jag har genomfört min första Enduro-tävling.

Du som läser detta kan givetvis ta det för skryt, och gör gärna det för jag är ganska stolt över vad jag gjort. Det hela började egentligen för flera år sedan. Jag har alltid sneglat på endurokillarna och tyckt det sett skojigt ut. Jag har även fått låna en hoj någon gång på "allmänhetens åkning", och trots några våldsamma vurpor så minskade inte intresset.

Äntligen fyllde "Mackan" (min son) 16 år och inhandlade sig en HVA 125 cc. Han började tävla ganska flitigt, men någon gång bjöds tillfälle för mig att prova på vår endurobana i Vättilösa. Visserligen hade jag tre gånger så lång tid som Mackan till att börja med, men jag tog mig och var snart nere i "bara" den dubbla tiden.

Nu började en plan ta form. Jag skulle starta tillsammans med "Mackan" i den s.k. Säterkåsan där man kör i par, en bra förare och en amatör. (jag skulle ställa upp som amatör ifall någon undrar).

Nu uppstod ett hinder. "Mackan". Han påtalade att jag inte skulle ge mig ut på dylika äventyr vid min höga ålder (29 år), dessutom skulle jag inte orka. Detta låter ju mycket omtänksamt, men om sanningen skall fram så var han väl förmodligen rädd om motorcykeln.

Nästa hinder var Inga (fru) och Lena (dotter). Inga såg sig själv som ensamstående mor med två barn att försörja och Lena ville inte att jag skulle starta för jag "såg löjlig ut i hjälm". De två senare hindren var jag inte orolig för men det gällde att övertyga "Mackan". Jag gick in för en hårdare taktik och hotade med att dra in sponsningen om vi inte ställde upp, varpå han lade ett motbud (han kände sig ganska säker). "Du måste visa att du orkar tre varv på endurobanan utan att vila emellan". Det var bara att ta tjuren i hornen och bränna runt tre varv, vilket lyckades. Visserligen klev jag av med darrande ben och möra armar.

Då var det alltså klart. Den 15/12 -85 skulle jag begå min premiär. Jag lägger mig dock i hårdträning före och kör ytterligare tre varv på endurobanan, men denna gång i mörker med lyse. Det var faktiskt inte svårare.

Under tiden hade jag också övertalat Göran "Kniven" Persson att starta tillsammans med sin son Henrik. Göran har samma erfarenhet från enduro som jag. Så nu var det bäddat för familjefejd. Tävling närmar sig och spänningen stiger. Nu fattas bara två saker. Stövlar och byxor. Jag vill här passa på tillfället att tacka mina sponsorer, Lars Jansson-stövlar, Claes A-byxor, utan vars hjälp jag ej kunnat ställa upp. Ni får givetvis ta åt Er av äran.

Tävlingsdag. Första start kl 16.00 i Stöpen hos Lars-Erik Johansson. Vi fick startnummer 17 och "Kniven & Co" fick någonstans på 60-talet. Faktiskt inte allt för nervös. Vi startade rakt ut i "plöjsla" på första transporten ner till "Dunkelo". Efter tävlingen framkom att "Mackan" inte vågade titta när jag startade utan gick och gömde sig, vilket förtroende. Ännu mindre förtroende visade Inga och Lena som inte följde med till Stöpen överhuvudtaget. Jag klarade dock plöjsla och kom till start på första sträckan. Starten gick bra och jag drog iväg. Efter ca 500 m blev det lite surt men jag körde galant runt de djupaste spårerna. När jag kommit över tänkte jag som man givetvis inte får att "detta gick ju bra", och så stod jag på näsan första gången. Men det var bara att hoppa på bågen igen och bränna vidare.

Nu var det några fina kilometer innan nästa svårighet. Ett tvärdike! Jag fick hejd på ekipaget och kikade. Rakt fram var ett djupt spår där de flesta hade åkt. Här åker jag också, tänkte jag. Här gjorde jag min första erfarenhet. Det finns fotpinnar på motorcyklar. Tvärstopp! Gud vad trött man blir av att lyfta, dra och rycka i en motorcykel som fastnat. Till slut kom jag loss, fick igång ekipaget och for vidare. Jag tyckte jag nästa flög fram. Tyvärr fanns det dom som flög fortare.

Nästa dike! Dags för erfarenhet två. Detta dike var också försett med ett spår, men man får inte göra samma misstag två gånger. Därför kör jag givetvis bredvid spåret. Men det är oerhört vad långt det blir till marken när ett hjul står på vardera sidan om ett dike. Bara tack vare min oerhörda längd klarade jag detta utan större tidsförlost.

Nu börjar jag få svårt att återge tävlingen i kronologisk ordning. "Skethål" växlades med snabba avsnitt. Smärre stopp i hålena. Inga större incidenser på vägarna. Nästa allvarliga tillbud kom efter ca halva sträckan (tror jag). Mitt inne i skogen kommer jag till en ca 1 m bred bro bestående av två grova långsgående stockar samt påspikade tvärslår. Inga problem tänkte jag, utan kör ut på bron. Kommer lite för långt ut till höger, hamnar utanför den högra stocken men är kvar på bron.

Samtliga tvärslår lossnar och försvinner och motorcykeln ställer sig på tvären på stockarna. Jag tänkte efter ett tags ryckande att här blir jag kvar, men det kom till slut en hygglig kille som hjälpte mig så jag kom loss. Frid över hans minne. Nästa tillbud kommer efter ytterligare ca 0,5 mil. Jag kommer fram till en ravin. I botten på denna rinner en ganska kraftig vårflod p.g.a snösmältningen som föregick tävlingen. På vissa ställen ser jag is. Framför mig har jag en dödsryttare som ger sig ut på isen, och kommer över.

Snabbtänkt som jag är räknar jag ut att om jag kör på samma ställe så måste även jag komma över. Så jag kryper sakta ner och ut på isen. Precis när jag pustat ut och tror att jag lyckats försvinner hela framåndan på motorcykeln ner i en vak. Ni som har badat i en bäck på vintern vet att det är mycket ovanligt med varmvatten. Detta var tyvärr inget undantag. Först försökte jag lyfta i handtaget (styret heter det visst). Ingen succé. Det var bara att kliva ner i vaken, vattnet gick över en av mina ädlare delar, men jag tänkte att jag har ändå gjort mitt vad gäller befolkningsunderlaget i Sverige så det var bara att kämpa. Nu kom det fram en hygglig prick ur publiken som kände ansvar för min hälsa och hjälpte mig. TACK! Kommer nu motorcykeln att starta? Jo, tack och lov. Nu gick resten av resa mot mål utan större tillbud ända tills 200 m före mål. Ni som varit på Säterkåsan vet vilken helvetisk backe man kommer fram till och längst ner rinner en bäck, visserligen med en bro över, men min erfarenhet av broar var ju inte så god. Dessutom var bakbromsen borta p.g.a att bromsstaget lossnat och hängde efter motorcykeln i en 8-form. Men, tänkte jag, inte kan jag bryta här, dessutom var det fullt av folk runt om i skogen, så skulle jag dö så skulle det vara med fanan i topp.

Så jag börja krypa ner (alltså fortfarande sittande på motorcykeln) för backen, kom ner (det gör man ju alltid) PÅ HJULEN, bron höll och jag möts av ett "jätteskethål". Upprymd av den lyckade nerfarten tänkte jag att här gäller det att visa publiken, Jösse och co hur man klarar ett dylikt (vits) hinder. I med ettan och fullgas, satte mig långt bak och hör och häpna, jag kom över. Men kontrollen på ekipaget var ganska dålig, på gränsen till obefintlig, varför jag marksynade när jag skulle svänga efter hålet. Men jag riktigt lyftes upp på motorcykeln